

Od 1 stycznia 2016 r. zaczną obowiązywać nowe zasady oskładkowania umów zleceń. Zmiany obejmą tych zleceniobiorców, którzy wykonują zlecenia dla kilku płatników, a więc zawarły więcej niż jedną umowę bądź np. poza umową zlecenia posiadają jeszcze inne tytuły do ubezpieczeń. Zgodnie z nowymi przepisami płatnicy będą naliczali składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zleceniobiorców aż do osiągnięcia przez nich w danym miesiącu łącznej podstawy wymiaru tych składek w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia.

Umowa zlecenia stanowi tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń emerytalno-rentowych oraz zdrowotnego. Osoba wykonująca zlecenie podlega zgłoszeniu w ZUS przez płatnika zleceniodawcę, do ubezpieczeń:

- emerytalnego,
- rentowych,
- wypadkowego,
- zdrowotnego.

Ubezpieczenie chorobowe jest dobrowolne i zleceniobiorca przystępuje do niego na swój wniosek. Taki schemat obowiązuje, jeśli umowa cywilna jest jedynym tytułem do ubezpieczeń. Jeśli jednak oprócz umowy zlecenia osoba posiada jeszcze inne źródła przychodów ze stosunków prawnych, bądź innych form aktywności, które wywołują obowiązek ubezpieczeniowy, wówczas należy ustalić, jaki charakter mają ubezpieczenia emerytalno-rentowe z tytułu umowy zlecenia (obowiązkowy czy dobrowolny). Jeśli dobrowolny, a zleceniobiorca nie wyraził woli przystąpienia do nich, zgłoszenie do ZUS obejmuje tylko obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne. W przypadku bowiem, gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego (jednym z nich jest umowa zlecenia), składka na to ubezpieczenie opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie.

Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych rozwiązuje problem tzw. zbiegu tytułów do ubezpieczeń. Rozstrzyga, które tytuły podlegają obowiązkowi ubezpieczeń, a które i przy jakich warunkach mogą być zgłoszone do ubezpieczeń dobrowolnych.